

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112225704
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8112225704.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobkyne Z.O. Y.Z., N.. XX.XX.XXXX, A. XXX XX R. XX, zastúpenej T. Y., nar. XX.XX.XXXX, D. XX, K., proti žalovaným: Xa. W. B., N.. XX.XX.XXXX, A. R. XXX, Xb. Š. B., N.. XX.XX.XXXX, A. A. R. XXX, Xc. J.. P. X., N.. XX.XX.XXXX, W. S. X, M. Š. - K., X. L. B., N.. XX.XX.XXXX, A. R. XXX, zastúpeným JUDr. Ivanom Jurčišinom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Vozárova 5, o vrátenie daru, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 01.10.2019, č. k. 13C/168/2012 - 226 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a náhradu trov konania stranám nepriznal.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že v danom prípade ide o spor súvisiaci s vrátením daru. V podanej žalobe, ktorou je súd viazaný, však vyhovieť nemohol. V konaní neboli žalobkyňou konkrétne a riadne tvrdené a preukázané žiadne také a natoľko vážne skutočnosti o správaní obdarovaných voči nej, ktoré by odôvodňovali jej právo na vrátenie daru od žalovaných, tak ako bolo uplatnené a ktoré by žalobkyňa zároveň voči nim aj riadne a včas uplatnila pred uplynutím premlčacej doby. Tvrdenia žalobkyne o fyzických a psychických útokoch na jej osobu zo strany pôvodného žalovaného v 1. rade v konaní preukázané neboli a okrem toho žalovaná strana v tejto súvislosti vzniesla aj námietku premlčania, keď tieto útoky sa podľa žalobkyne mali udiať v dobe viac ako 3 roky pred žiadosťou o vrátenie daru a pred podaním žaloby. Súd preto žalobkyňu právo na vrátenie daru voči pôvodnému žalovanému v 1. Rade, resp. jeho právnym nástupcom, pre tieto jeho údajné útoky na jej osobu, vzhľadom na neunesenie dôkazného bremena a aj uplatnenú námietku premlčania, priznať nemohol. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že ani ostatné skutočnosti, ktorými žalobkyňa odôvodňovala vydanie nehnuteľností, a teda tvrdenia o tom, že žalovaní synovi žalobkyne bránili vo vstupe na spoločný pozemok, že dcéru žalobkyne ohrozila žalovaná v 2. rade na jej zdraví tým, že ju nedôvodne obvinila zo zabitia sestry žalobkyne pred tretími osobami v konaní preukázané neboli. Žalovaná strana tieto skutočnosti v celom rozsahu poprela, išlo tak iba o tvrdenie žalobkyne, ktoré potvrdila iba jej dcéra a syn, ktorí predložili tiež čestné prehlásenie podpísané ďalšími osobami, ktoré pritom podľa pôvodnej výpovede dcéry žalobkyne pri tomto incidente ani neboli, preto vyhodnotil tieto tvrdenia v zmysle tom, že neboli dostatočne preukázané. Uviedol, že ak by aj boli tieto skutočnosti preukázané, vzhľadom na ich charakter a zrejme okolnosti týchto prípadov, a to aj s poukazom na absenciu konkrétneho tvrdenia ďalších rozhodujúcich skutočností, nebolo možné považovať za dôvod na vrátenie daru, nakoľko prosté

privolanie hliadky polície pri vzájomnej výmene názorov počas zamerania spoločného pozemku, podľa názoru súdu prvej inštancie nemožno považovať za správanie obdarovaného, ktoré by hrubo porušovalo dobré mravy. Súd prvej inštancie ďalej zdôraznil, že žalobkyňa sa okrem splnenia povinnosti vydať dar, domáhala aj finančnej náhrady, táto žaloba však nezodpovedá povahe a obsahu ňou prezentovaného právneho vzťahu. Žaloba v tejto časti tak dôvodná nemohla byť. Ďalej podľa súdu prvej inštancie nie je ani zrejmé, ktorú konkrétnu časť označených nehnuteľností by jej žalovaní mali vydať, a preto aj z tohto pohľadu vyhodnotil nedôvodnosť žaloby. Preto žalobu jednak pre premlčanie práva na vrátenie daru, ako aj pre neunesenie dôkazného bremena k ďalším neskorším skutočnostiam, absenciu hrubej závažnosti pre právo na vrátenie daru a procesnú neopodstatnenosť formulácie, ako nedôvodnú zamietol. Súd prvej inštancie v rozsudku poukázal na to, že v priebehu konania žalobkyňa podaním zo 16.07.2013, uvádzala ďalšie dôvody žaloby spočívajúce v neoprávnenom užívaní ďalších spoločných nehnuteľností žalovanými a zriadení stavieb na nich bez jej súhlasu v minulosti, keď toto konanie považovala za rozporné s dobrými mravmi. Žalobkyňa ďalšími písomnými podaniami spresňovala rozširujúce dôvody, pre ktoré sa domáhala vrátenia daru. Súd prvej inštancie uviedol, že výsledky doterajšieho konania a už vykonaného dokazovania by neumožňovali konať a rozhodnúť o týchto ďalších dodatočných dôvodoch, pre ktoré žalobkyňa sa domáhala vo vzťahu k žalovaným vrátenia daru, a túto zmenu žaloby spočívajúcu v rozširovaní dôvodov nepripustil, o tom rozhodol uznesením vyhláseným na poslednom pojednávaní za prítomnosti zástupcov oboch strán sporu. Súd prvej inštancie tiež zdôvodnil, prečo na poslednom pojednávaní zamietol návrh na vykonanie dôkazu svedkyne P. Y., ktorá už v priebehu tohto konania vypočutá bola. Zdôraznil, že žalobkyňa pred pojednávaním nežiadala, aby túto svedkyňu predvolal súd a rovnako akcentoval nedostatok vysvetlenia dôvodov jej opätovného výsluchu.

3. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania uviedla, že v konaní boli porušené jej procesné práva, a to pokiaľ ide o osobu jej nového právneho zástupcu T. Y., keďže nebola dodržaná 5 dňová lehota na preštudovanie spisu, nakoľko na posledné pojednávanie sa tento jej zástupca dostavil ako nový právny zástupca uvedeného sporu. Myslí si, že konajúci sudca V. W. T., bol zaujatý voči jej osobe, aj voči osobe jej zástupcu, keďže tento na poslednom pojednávaní navrhol vykonať nové dôkazy, aj vypočuť svedkov a tie ktorí by mali svojimi výpoveďami dokázať tvrdenia žalobkyne, avšak tieto návrhy sudca zamietol ako nedôvodné. Žalobkyňa ďalej tvrdí, že pokiaľ ide o obdarovanú stranu žalovaných, títo porušili voči nej dobré mravy, keďže medzi nimi existovala dohoda, že nepostavia prekážky, oplatenie a nezabránia jej vo vstupe na parcelu, ktorú im darovala. V prípade porušenia ústnej dohody pred svedkami, ktorých mená súdu uviedla a súd ich neakceptoval, pričom títo svedkovia mali potvrdiť, že v prípade porušenia dohody darovacia zmluva nebude medzi obdarovanými platná. Súd nepripustne zamietol vykonanie nových dôkazov, aj uložil poriadkovú pokutu jej právnomu zástupcovi, s čím nemôže žalobkyňa súhlasiť. Napriek súdnemu sporu obdarovaný nerešpektoval dohodu, postavil murovaný plot na darovaných nehnuteľnostiach v roku 2019, čím zabránil voľnému prechodu medzi rodinami, a tým porušil dobré mravy. Svojím konaním narušil vzťahy medzi rodinami. Pokiaľ ide o žalovaných, títo bývajú na darovanej parcele a tvrdí, že dom, v ktorom bývajú žalovaní, bol postavený z finančných prostriedkov Z. B., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, ktorá financie dostala od svojho otca z P.. Žalobkyňa preto trvá na vrátení darovaných nehnuteľností a poukazuje tiež na prieťahy, ktoré nastali pri prejednávaní tejto veci. Na základe týchto dôvodov navrhla podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Žalovaní navrhli rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Odvolanie žalobkyne považujú za nedôvodné a neopodstatnené. Žalobkyňa mala dostatočný priestor na vyriešenie otázky žalobkyne, a to, že ho nevyužila, resp. využila až v deň konania pojednávania, považujú žalovaní za špekulatívne konanie. Majú za to, že v žiadnom prípade nešlo o nepredvídateľnú ani neodvratiteľnú okolnosť, ktorá mala za následok zmenu zastúpenia v konaní. Rovnako majú názor, že sudca, ktorý o veci konal, nebol zaujatý a v tejto súvislosti poukázali na ust. § 49 ods. 3 CSP. Zdôraznili, že v civilnom sporovom konaní súd rozhoduje na základe tzv. formálnej pravdy, teda na základe toho, čomu strany v konaní riadne a v súlade s CSP predložili a navrhli vykonať ako dôkaz. Stotožňujú sa s tým, že žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno, na základe čoho bola žaloba správne zamietnutá.

5. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne dôvodné nie je.

6. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré odkazuje.

7. Odvolací súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným právnym posúdením, to či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, a to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (do pozor. Ústavný súd SR II. ÚS 78/05).

8. V ust. § 630 Občianskeho zákonníka je upravený osobitný spôsob zániku darovacieho vzťahu, ku ktorému dochádza na základe jednostranného právneho úkonu darcu voči obdarovaným, ktorí hrubo porušili dobré mravy svojím správaním k darcovi alebo členom jeho rodiny. Za členov rodiny darcu treba považovať predovšetkým jeho manžela, rodičov a detí, spravidla tiež ostatných príbuzných v priamom rade, ako aj súrodencov, výnimočne aj ďalšie osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere, ak by darca ujmu dôvodne pociťoval ako vlastnú (R 88/1998). Právo darcu domáhať sa vrátenia daru vzniká darcovi okamihom správania obdarovaných, ktoré naplňuje znaky uvedené v ust. § 630 Občianskeho zákonníka. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že pokiaľ darca toto právo realizuje, zaniká darovací vzťah momentom, keď prejav vôle darcu (výzva na vrátenie daru) došiel obdarovanému.

9. Ako je zrejmé z obsahu spisu dňa 24.10.1996 a dňa 25.06.1997, boli medzi žalobkyňou, právnym predchodcu žalovaných v 1a - 1c rade a žalovanou v 2. rade (brat a švagriná žalobkyne) uzatvorené darovacie zmluvy, na základe ktorých žalobkyňa ako darujúca menovaným obdarovaným darovala podiel 1-ice nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, kat. úz. R., parcely C KN XXX - orná pôda vo výmere 2154 m² a spoluvlastnícky podiel na parcele C KN XXX/X - zastavaná plocha vo výmere 100 m² (teda 50 m²), ktorá vznikla rozdelením parcely C KN XXX, zapísanej na LV č. XXX, kat. úz. R., k rozdeleniu ktorej žalobkyňa zároveň v darovacej zmluve dala súhlas.

10. Písomným podaním zo dňa 01.06.2012 (doručeným žalovaným dňa 05.06.2012), žalobkyňa žalovaná v 2. rade a právneho predchodcu žalovaných v 1a - 1c vyzvala na vrátenie daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka so zdôvodnením, že ako obdarovaní sa k nej a členom jej rodiny správajú tak, že tým hrubo narušujú dobré mravy. Žalobkyňa konkrétne uviedla, že jej a členom rodiny je bránené v riadnom užívaní nehnuteľnosti parcely C KN XXX/X - zastavaná plocha vo výmere 860 m², kat. úz. R. a fyzicky bola niekoľkokrát napadnutá z dôvodu užívania tejto parcely, preto v obave o svoj život odišla bývať k synovi; jej synovi je bránené vo vstupe na tento pozemok, žalovaní zavolali policajnú hliadku, aj keď mali vedomosť o tom, že prítomný geodet vymeriava nehnuteľnosť pre účely jej rozdelenia; jej dcéru P. ohrozili na zdraví tým, že ju bezdôvodne obvinili zo zabitia sestry žalobkyne a tým, že „museli zahladzovať stopy v pitevni“; časť spoluvlastníctva žalovaní ohradili, čím vyvolávajú roztržky o spôsobe užívania parcely a nerešpektujú podľa žalobkyne žiadne dohody o tom, že ich spoluvlastníctvo sa malo vyporiadať rovnakým dielom.

11. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu na vrátenie daru podľa spomínaného ust. § 630 Občianskeho zákonníka, nie je akékoľvek nevhodné správanie obdarovaných alebo len ich samotná nevďačnosť, ale také správanie, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Týmto sa vo všeobecnosti rozumie súhrn určitých historicky nemenných a všeobecne v spoločnosti akceptovaných noriem etiky, morálky a mravnosti. Ide v tejto súvislosti buď o porušenie značnej intenzity alebo porušenie sústavné, alebo aj neposkytnutie potrebnej pomoci darcovi, či iným osobám, ktorá povinnosť vyplýva buď z právnych noriem alebo zo zmluvného vzťahu, pričom tieto osoby patria k členom rodiny darcu.

12. Negatívne správanie obdarovaných k darcovi alebo k jeho rodine, ktoré treba posudzovať ako správanie v rozpore s dobrými mravmi, sa musí prejavovať objektívne. Je potrebné zdôrazniť, že právne vzťahy založené prevodom vlastníctva darovacou zmluvou zakladajú právny stav, ktorý má právnu istotu, požíva právnu ochranu s tým, že záväznosť z toho vyplývajúcu, zmluvné strany na seba zobrali sami a dobrovoľne. K narušeniu tohto stavu už nemôže dôjsť zo svojvôle darcu.

13. Cieľom dôkaznej povinnosti v sporovom konaní je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu v opačnom procesnom postavení, než je strana sporu, ktorá nespĺnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť.

14. Je potrebné konštatovať, že z realizovaných výsluchov strán sporu a svedkov nebolo, ako na to správne poukazuje prvoinštančný súd, preukázané také konanie žalovaných, či ich právnych predchodcov, ktoré by zakladalo právo žalobkyne na vrátenie daru podľa ust. § 630 Občianskeho zákonníka. K tvrdeným fyzickým útokom zo strany právneho predchodcu žalovaných 1a - 1c, malo dochádzať v období rokov 2005 - 2009, v dobe viac ako 3 roky pred výzvou na vrátenie daru a predovšetkým ich existencia v konaní nebola spoľahlivo preukázaná. Syn žalobkyne v tejto súvislosti uvádzal (č. l. 107), že o fyzických útokoch zo strany pôvodného žalovaného v 1. rade (vyháňanie z pozemku, ťahanie za vlasy) mal vedomosť od žalobkyne, pokiaľ ďalej tvrdil, že bol ich svedkom, jeho výpoveď bola v tomto smere všeobecná a dokumentovala predovšetkým existenciu dlhotrvajúcich zlých vzťahov medzi stranami konania, ktoré mali za následok okrem iného aj fyzické napadnutie pôvodného žalovaného v 1. rade synom žalobkyne (trestné konanie vedené pod sp. zn. Y. - XXXX/X - Y. - W. - XXXX (č. l. 67).

15. Vo vzťahu k namietanému ohrozeniu zdravia dcéry žalobkyne žalovanými bezdôvodným obvinením „zo zabitia sestry žalobkyne“, je potrebné uviesť, že ohľadom tohto skutku bolo vedené konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a nebolo zistené jeho ukončenie vydaním rozhodnutia v neprospech obvinenej z tohto priestupku. Súd prvej inštancie správne zdôraznil, že žalovaní popreli uvedené tvrdenia žalobkyne a okrem výpovede jej dcéry, inými dôkazmi nepochybne preukázané v priebehu konania neboli. Pokiaľ ide o ďalšie nezhody pri užívaní spoločného pozemku, tieto plynú z už spomínaných, dlhodobo vzájomne narušených vzťahov strán konania a bez ďalšieho so zreteľom na ich intenzitu, nie sú relevantným dôvodom pre vrátenie daru tak, ako to predpokladá § 630 Občianskeho zákonníka.

16. Odvolací súd sa vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobkyne ďalej zaoberal tým, či postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP).

17. K nepripustenej zmene návrhu na začatie konania na pojednávaní dňa 01.10.2019 je potrebné uviesť, že zmena návrhu je základným dispozičným úkonom žalobcu, návrh, resp. žalobu v civilnom konaní treba vnímať ako komplexné podanie žalobcu, ktoré má spĺňať náležitosti podľa § 79 ods. 1 OSP účinného do 30.06.2016 a podľa §132 a nasl. CSP. Pod zmenou žaloby treba chápať zmenu akejkoľvek náležitosti, ktorú žaloba má mať, ide v tomto smere o zmenu tzv. žalobnej žiadosti (petitu žaloby), zmenu tzv. rozhodujúcich skutkových okolností (skutkového stavu), na ktorých žaloba spočíva, a to aj pokiaľ ide o rozširovanie podstatných dôvodov žaloby uplatnených až v priebehu ďalšieho konania. Úvaha či výsledky konania, ku ktorým sa dospelo pred žalobcom požadovanou zmenou návrhu (ne)môžu byť pokladom pre konanie o zmenenom návrhu, súvisí s predbežným hodnotením dôkazov a je výsledkom vnútorného presvedčenia sudcu a jeho myšlienkového postupu. Takáto úvaha patrí súdu rozhodujúcemu o návrhu na pripustenie tejto zmeny a pokiaľ ním bol súd prvej inštancie, žalobca nie je oprávnený napadnúť odvolaním správnosť takejto úvahy, lebo odvolanie proti uzneseniu, ktorým sa pripustila alebo nepripustila zmena návrhu, nie je prípustné (§ 357 CSP). K návrhu žalobkyne na vykonanie dôkazu výsluchom svedkyne jej dcéry P. Y., je potrebné uviesť, že výsluch tejto svedkyne súd prvej inštancie vykonal podľa návrhu žalobkyne na pojednávaní konanom dňa 27.05.2013 (č. l. 126 - 127). Odvolací súd zdôrazňuje, že Civilný sporový poriadok upravuje zásadu voľného hodnotenia dôkazov v ust. § 191 ods. 1 CSP, v zmysle ktorej dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. V civilnom sporovom konaní je súd povinný zvážiť, ktoré dôkazy je povinný vykonať, pričom dôvodnosť návrhov strán na doplnenie dokazovania posudzuje so zreteľom na to, či a v akom rozsahu je potrebné doplniť doterajší stav dokazovania. Nevykonanie dôkazu navrhnutého stranou sporu, resp. vykonanie iného dôkazu na zistenie skutkového stavu veci, nemožno považovať za postup, ktorým by súd strane sporu odňal možnosť konať pred súdom (R 6/2000). Platí to aj o takom dôkaze, ktorý strana sporu zo svojho subjektívneho pohľadu považuje za dôležitý. Rozhodovanie o tom, ktoré z navrhnutých

dôkazov budú vykonané, patrí výlučne na posúdenie súdu a nie strany sporu (§ 185 ods. 1 CSP). Ak teda v priebehu sporu súd nevykoná všetky navrhnuté dôkazy na zistenie skutkového stavu (v danom prípade opätovný návrh na vypočutie svedkyne, ktorej výsluch už bol realizovaný), uvedené nezakladá žalobkyňou namietanú vadu konania.

18. Napokon, v súvislosti s námietkami žalobkyne o tvrdenej zaujatosti konajúceho sudcu súdu prvej inštancie pri prejednávaní a rozhodovaní danej veci, odvolací súd uvádza, že ide o námietky, ktoré súvisia s procesným postupom tohto sudcu a jeho rozhodovacou činnosťou (§ 49 ods. 3 CSP). V zmysle § 53 ods. 3 CSP sa na takúto námietku zaujatosti neprihliada a v takom prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá, a teda nie je potrebné o nej rozhodovať. Dôvodnou rovnako nie je ani procesná námietka žalobkyne o nedodržaní 5 dňovej lehoty na prípravu pojednávania (§ 178 ods. 2 CSP). Ako plynie z obsahu spisu, súd prvej inštancie na termín pojednávania určený dňom 01.10.2019 o 10.00 hod., predvolal právneho zástupcu žalovaných, ako aj vtedajšieho právneho zástupcu žalobkyne Q.. W. B., advokáta, so sídlom v K., ktorému bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 17.07.2019. Podľa § 178 ods. 1 CSP, v prípade, ak je strana zastúpená zástupcom na celé konanie, doručuje sa predvolanie len splnomocnenému zástupcovi strany, pričom samozrejme nie je vylúčené, aby sa strana pojednávania zúčastnila, a to aj v prípade, ak ju súd osobitne nepredvolá, k čomu dochádza najmä vtedy, ak výsluch tejto strany už bol realizovaný. Na takto určené pojednávanie sa Q.. B. nedostavil a prítomný T. Y. oznámil, že je novým zástupcom žalovanej podľa plnomocenstva zo dňa 29.09.2019 (č. l. 213). Súd prvej inštancie na tomto pojednávaní preveril doručenie odvolania plnej moci predchádzajúcemu právnenému zástupcovi žalobkyne, za tým účelom prerušil pojednávanie a následne konal už s novým zástupcom žalobkyne T. Y., ktorý bol splnomocnený na všetky právne úkony v tejto veci. Je tiež zrejme, že nový zástupca žalobkyne nežiadal o odročenie pojednávania za účelom prípadného oboznámenia sa s obsahom spisu a so zreteľom na túto situáciu nemožno konštatovať nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie namietaným porušením § 178 ods. 2 CSP.

19. Súd prvej inštancie napokon dostatočne vysvetlil, z akých dôvodov podanú žalobu zamietol a odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá kritériám určeným v § 220 ods. 2 CSP. Nemožno konštatovať, že by rozhodovacím procesom súdu prvej inštancie došlo k odňatiu možnosti žalobkyne konať pred súdom a k porušeniu jej práv na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces, nemožno považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

20. Za situácie, že správne je rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v súvisiacom výroku o trovách konania, odvolací súd vzhľadom na všetky uvedené dôvody rozsudok potvrdil postupom podľa § 387 CSP.

21. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 257 CSP. O trovách prvoinstančného konania súd prvej inštancie rozhodol s použitím ust. § 257 CSP a túto zásadu aplikoval odvolací súd aj pri rozhodovaní o trovách tohto štádia konania vo vzťahu medzi stranami sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).